

[Pinholt.]

Hele denne Tale om de arbejdsskabte Værdier, som alene ligger i Bygningerne, men ikke i Jorden, kan jeg slet ikke erkende; thi der er mange Bygninger i Øjeblikket, hvori der er Værdier, som ikke er arbejdsskabte, men dem vil man ganske roligt se bort fra. Den Form, vi har taget her, at et Boligminimum er fritaget for Skat og den øvrige Del af Bygningerne bliver beskattet mindre end Grundværdien, har vi altid vedkendt os, og den er der ikke for os noget Grundlag for at forlade.

Den højtærede Ministers Teori om Grundskylden blev i sin Renhed ført ud i det Lovforslag, der var fremsat i Fjor; men det viste sig her, at Praksis var noget helt andet. Det er, som Fader Holberg siger: Et er et Søkort at forstaa, et andet Skib at føre. Et er, at man har Teorierne i Orden, et andet er, hvordan man i Praksis udfører det kommunale Arbejde. Det gør en vis Forskel, og derfor mener jeg, at det er meget forstandigt af den højtærede Minister, naar han først har traadt i den kolde Sne, at tage Foden til sig og gaa ind paa andre Veje.

Overfor de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Fisker fremsatte, har jeg ikke noget videre at sige. Han gentog, hvad han har gjort saa tidt, at det Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Krag i sin Tid fremsatte i dette høje Ting til Ændring af Amtsbeskatningen, vilde have væltet Byrderne fra Amterne over paa Kommunerne gennem § 50. Det er der ikke noget Grundlag for at hævde, og det ved det ærede Medlem ogsaa godt. Der var en Overgangstid paa 4—5 Aar, og efter som Motorskatten stiger — det hævdede jeg den Gang ganske bestemt —, vil det udlignes, saa vil vi komme ned paa Skatter, saa at der ikke vil blive Anledning til denne Overvæltning. Det var derfor, vi tog det paa det Tidspunkt af Hensyn til Motorskatten, og det viser sig ogsaa, at en Række Amter slet ikke vilde faa mindste Anledning til Overvæltning, og derfor har det ikke noget paa sig.

Naar det ærede Medlem sagde, at det Princip, der var nedlagt i dette Lovforslag, ikke var forskelligt fra det, der var fremme i Fjor, maa jeg sige, at her er dog en Væsensforskel. I Fjor afsvor man Bygningsbeskatningen, i Aar tager man ved den og fører den ind som et fast Led i Beskatningen. Det er dog en Væsensforskel, og den noterer jeg mig; men at det ærede Medlem Hr. Fisker betragter det som en Selvfølge, er klart, for det har hans egen tidligere Minister ganske tydeligt givet Udtryk for. Der er ikke sket andet end,

at den højtærede Minister havde vovet sig ud paa egen Haand og nu er ledet tilbage til Fællesfolden, og der haaber jeg han maa komme til at befinde sig vel.

Fibiger: Det er blevet en aarlig tilbagevendende Begivenhed, at vi drøfter Grundskyldsforslag her i Salen. Retsstatspartiet forelægger jo sine meget yderliggaaende Forslag hvert Aar, det radikale Parti har tidligere forelagt Forslag forskellige Gange, privat indbragt, i Fjor fremsatte den højtærede Minister et Forslag som Regeringsforslag og nu i Aar et nyt med delvis andre Principper end i Fjor, men Grundskyld er det alt sammen.

Jeg vil straks sige, at hver Gang vi faar serveret Grundskyld, ligegyldig i hvilken Sauce, vil vi ikke være med til at smage paa de Retter, de tiltaler os ikke, selv om de bliver nok saa lækkert tilberedt. Jeg har ogsaa nok forstaaet, at Ministeren, da han tilberedte denne Ret, det samme paa en anden Maade, som det udtrykkes i Kogebøgerne, mere har tænkt paa Venstre end paa det konservative Folkeparti, for at faa dem til at smage paa Varerne. Man har sovset det ind for at skjule, hvad der ligger i det, og tror, man paa den Maade kunde faa det til at glide. Men efter at jeg nu har hørt det ærede Medlem Hr. Pinholt tale for Venstre, forstaaer jeg, at man heller ikke derved kan faa det til at gaa yderligere frem, end man allerede naaede i 1926.

Jeg forstaaer altsaa, at den højtærede Minister ved at ændre Forslaget har tænkt i Aar at ville prøve paa det, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i sin Tid sagde, at naar først den lille Finger var rakt frem, skulde de nok vide at tage hele Haanden. Det kan være, vi til næste Aar faar at se et andet Forslag, som er stillet op paa en anden Maade, men Grundskyld indeholder det selvfølgelig.

Naar vi fra det konservative Partis Side ikke har villet være med til at indføre Grundskyld, hverken i 1922 eller i 1926, saa er det ud fra den Betragtning, at det, man der begyndte, kunde føre til en Konfiskation af Jorden og i det hele taget til en saadan Omlægning af Skatterne, at de nuværende Ejendomsbesiddere maatte aflevere den Kapital, som de havde sat i Jorden. Og vi kan ikke se, at det egentlig er noget samfundsskadeligt at anbringe Kapital i Jorden, tværtimod synes vi, at det er samfundsnyttigt at erhverve og dyrke den danske Jord, hvad enten det er som